

Salvatoriaanse
Hulpactie
&
Ontwikkelingshulp

Salvatoriaanse Hulpactie

“TIÁ’S EN CASITA’S VOOR KINDEREN”

Beste vrienden

Het kindertehuis **“Hogar Nuestra Señora de la Paz”** in El Carmen (450 km ten zuiden van de hoofdstad Santiago en 45 km ten zuidoosten van de stad Chillán) bestaat reeds meer dan 44 jaar. De regio behoort tot de armste van Chili, het gemiddeld inkomen is er zeer laag. Vele huizen zijn er nog steeds in hout opgetrokken. Bij gebrek aan industrie is de werkloosheid er erg groot.

Het tehuis werd opgericht door Zuster Elisa Mottart en dit met de hulp van lekenhelpster Juanita Celis. Zuster Elisa (van de congregatie van de Zusters van de Heilige Harten) leidde het tehuis vele jaren alleen, tot zij begin jaren '80 assistentie kreeg van lekenhelpster Edith Jans uit Vliermaal. Bij het overlijden van de zuster in 2003 nam Edith de leiding over tot haar te vroege overlijden, nu een jaar geleden. Op dit ogenblik is de leiding in de bekwame handen van Clara Sepúlveda Ferrada, een nauwe medewerkster van Zuster Elisa en Edith. Zij wordt hierin bijgestaan door Norma Bórquez.

Om er voor te zorgen dat het werk van Zuster Elisa, Edith en de lekenhelpers verder zou kunnen bestaan, hebben wij met een aantal vrijwilligers de vzw “Hogar Hermana Elisa El Carmen” opgericht. Wij hebben ons voorgenomen om het tehuis te

blijven steunen in het werk voor de minst bedeelde kinderen van de regio. Maar dat kunnen wij niet alleen, daarom zijn wij blij dat we jullie het werk kunnen voorstellen.

Het kindertehuis telt elf huisjes (acht huisjes zijn gevestigd in El Carmen zelf, twee in Chillán en één in San Vicente in de Andes). In totaal worden er 172 kinderen opgevangen: 119 meisjes en 53 jongens. In ieder huisje of ‘casita’ verblijft een groep kinderen van ongeveer dezelfde leeftijd. Zij worden verzorgd door een tante of ‘tiá’. De *tiás* zijn vaak vrouwen die als kind zelf in het tehuis verbleven hebben. Zij zorgen ervoor dat de kinderen de nodige zorgen ontvangen en daarmee hebben ze hun handen meer dan vol: in ieder huisje wonen immers tien tot twintig kinderen.

54 van de kinderen zijn geplaatst door de jeugdrechtsbank; hiervoor ontvangt het tehuis vanwege de overheid een subsidie. Deze sommen dekken echter helemaal niet de werkelijke kosten van huisvesting e.d. De andere kinderen – de grootste groep – wonen in de bergstreken, ver van alle voorzieningen zoals school, gezondheidszorg... Om hen een toekomst te bieden, worden zij in het tehuis opgevangen. In tegenstelling tot de kinderen die geplaatst zijn door de jeugdrechter verblijven zij

alleen tijdens de schooltrimesters in het tehuis. De ouders van deze kinderen kunnen meestal slechts een zeer kleine bijdrage leveren voor het onderhoud van hun kinderen. Het tehuis voorziet in de grote

brok van de behoeften. De nood aan financiële steun vanuit België is dan ook erg groot.

Hoewel onze vzw in eerste instantie tot doel heeft het tehuis te steunen, willen wij ook niet blind blijven voor de noden van het dorp en de regio. Daarom ook dat wij na de aardbeving die centraal Chili trof op 27 februari van dit jaar 24.500 euro hebben vrijgemaakt voor de heropbouw van getroffen woningen. De eerste berichten uit het tehuis en het dorp waren nochtans vrij geruststellend, maar gaandeweg werden de ware gevolgen van de aardbeving duidelijker. Stefan Erens van Bilzen – die op het ogenblik van de aardbeving als vrijwilliger werkzaam was in het tehuis – schrijft hierover: “Op het eerste zicht bleek de schade in het dorp nogal

mee te vallen maar schijn bedriegt: er zijn in de loop van de weken na de aardbeving vele huizen afgebroken omdat ze structureel beschadigd waren en herstel niet mogelijk was. Momenteel leven er

ongeveer driehonderd gezinnen in een noodwoning van de regering. Die noodwoning is zo iets als een tuinhuisje, 18 m² groot, niet geïsoleerd, geen verwarming, geen wateraansluiting en geen elektriciteit. Voor de mensen is het een tijdelijke oplossing, maar met de winter voor de deur niet eenvoudig om te overleven.”

Er is nog zoveel te vertellen, maar in dit kort bestek is dat niet mogelijk. Wij zijn jullie alvast dankbaar voor de aandacht voor ons werk.

Jozef De Lombaerde, voorzitter

PEETOUDER ZIJN... VAN EEN HUISJE!

Peetouders die in het kindertehuis (*hogar*) een petekindje hebben, zijn al heel vertrouwd met hun huisjes (*casitas*) en hun tantes (*tia's*), begeleidsters. Er is wederkerige correspondentie en er worden foto's uitgewisseld. Dit was te danken aan het 'traditionele' peetoudersysteem dat zuster Elisa Mottart oorspronkelijk had opgestart. Mensen van hier kregen een kind toegewezen om financieel te ondersteunen. Zo was er een persoonlijke betrokkenheid tussen peetouder en petekind. Door allerlei omstandigheden (bijvoorbeeld: het gewijzigde verblijf en maatregelen van de overheid) werd het accent later verschoven. Men besliste daarmee dus tegelijk dat alle kinderen moeten kunnen meegenieten van de steun die binnenkomt via het peetoudersysteem, ook de

kinderen die toevallig geen peetouders hebben. Nu gaat de aandacht dus naar de groep kinderen die samenleeft in een bepaald huisje (*casita*) met

hun tia of begeleidster. Men is voortaan peetouder (samen met andere mensen) van een *casita*. Door wederkerig contact (uitwisseling van post en foto's) is er een band met het hele huisje (de groep kinderen en hun begeleidster). De peetouders worden via de post op de hoogte gehouden van het reilen en zeilen in het huisje. Zo kan men ook altijd peetouder blijven. Zelfs als er kinderen weggaan,

blijft het contact tussen de peetouders, de tia en de andere kinderen van het huisje behouden. Heel wat mensen zijn nu al peetouder van een huisje. Wilt u ook een nieuwe peetouder zijn? U maakt een groep kinderen en hun begeleidster heel blij!
(vrij uit 'Victoria', halfjaarlijks tijdschrift, jaargang 4, nummer 1, juli 2010)

OPROEP TOT ONDERSTEUNING

Als Salvatoriaanse Hulpactie doen wij graag een warme oproep aan onze donateurs, aan de lezers van ons kwartaalblad om dit prachtige initiatief van Hogar Elisa El Carmen (Chili) van harte te ondersteunen. Liefst 172 kinderen die kwetsbaar zijn, krijgen hier opvang.

Door de structuur van de organisatie en het enthousiasme van de grote achterban is duurzaamheid verzekerd. De sfeer in de *casita*'s

van El Carmen spreekt boekdelen. Wij denken bijvoorbeeld aan de getuigenissen van de *tia*'s en vrijwilligers, de dankbaarheid van kinderen, zeker van volwassenen die vroeger opvang vonden in de Hogar.

Zo lezen we in het hoger genoemd tijdschrift de woorden van vrijwilliger Stefan Erens die er 18 weken stage liep: "Ik sta nu voor de vervelendste opgave van mijn verblijf, afscheid nemen. Ik heb ondertussen zo een band opgebouwd met de kinderen dat het niet gemakkelijk zal worden. Eén van de jongetjes praat al een hele week niet meer met mij. Hij is boos op me omdat ik wegga. Ik ga hem ook missen, ik ga hen allemaal missen, ook de *tia*'s. Ik heb hier veel vrienden gemaakt en ik ben ze allemaal dankbaar voor de ongelofelijke ervaring die ik heb mogen opdoen. Ik denk dat ik vlug zal terugkomen, want er is hier nog veel werk te verzetten en er zijn nog veel noden in de Hogar." Positief vonden we bovendien dat er ook aandacht gegeven werd aan andere slachtoffers van de aardbeving in Chili (februari 2010), voor de heropbouw van de getroffen woningen.

Wij willen ons laten aanspreken door de brief van voorzitter, de heer Jozef De Lombaerde. Wij willen het werk voor het kindertehuis ondersteunen. Gelieve een overschrijving te doen op ons rekeningnummer met de vermelding: "Kindertehuis El Carmen, Chili, project 10/050". Heel hartelijk dank namens de kinderen, de begeleidsters en de leden van de stichting of vzw.

Ook dit jaar hebben we een oktobermaand-missiemaand georganiseerd. Vijftien verenigingen, in totaal 250 personen, schreven zich in voor een rondleiding. Er werd uitleg gegeven over de financiële kinderadoptie, de projecten en de kledinginzameling.

Zie ook: www.oktobermaandmissiemaand.com

Kerstwens

Dit nummer is het vierde kwartaalnummer van ons blad. Wij willen dus nu al onze vrienden en sympathisanten, weldoeners, medewerkers en donateurs een **ZALIG KERSTFEEST** wensen. De boodschap van de Zoon van God luidde en luidt nog altijd: **“Vrede aan alle mensen. Welzijn en geluk aan allen, omdat zij door God bemind zijn.”** Wij moeten hieraan mee bouwen en wij mogen dit vieren. Voor het **NIEUWE JAAR 2011** wensen wij u en al de uwen alle goeds toe: gezondheid, welbevinden en geluk. Ten

slotte danken wij u heel gemeend, omdat u behoort tot de kring van onze trouwe medewerkers. Wij zijn ervan overtuigd dat wij ook in de toekomst op u mogen rekenen.

(Bestuur, personeel en vrijwilligers van de Salvatoriaanse Hulpactie)

De **Stichting Salvatoriaanse Hulpactie** is partner geworden van **YOUBEDO**, een organisatie met een non-profit doelstelling. Bezoek daarom zeker eens de website www.youbedo.com

Er zijn mensen die graag een **persoonlijke tint** willen geven aan hun hulp en precies willen weten wat er met hun geld gebeurt. Dat is hun goed recht. Zij kunnen bij ons terecht via **onze actie kinderadoptie**. Wij raden hen aan een **kind financieel te adopteren**. Met een bijdrage vanaf € 16,50 per maand zorgen zij voor de opvoeding van een kind in een land in ontwikkeling. Zij ontvangen de naam en een foto van het kind en het adres van de missionaris die ervoor zorgt, zodat zij in contact kunnen komen met het kind en zijn familie. Wij weten dat hier misbruiken kunnen ontstaan. Daarom wordt de actie ginder stevig in handen gehouden door een missionaris of ontwikkelingshulp (m/v), die wij altijd persoonlijk kennen en voor wie wij borg staan. Vraag inlichtingen over de werkwijze van deze actie als u er iets voor voelt.

Hebt u er ooit al aan gedacht dat het mogelijk is de Salvatoriaanse Hulpactie als mede-erfgenaar in uw testament op te nemen? Op die manier kunt u onze misdeelde medemensen en de missionarissen in de landen in het Zuiden prachtig steunen. Daartoe is het voldoende in uw testament bij voorbeeld de volgende zin in te lassen: *“Aan de Stichting Salvatoriaanse Hulpactie, Grootsochoterweg 86, 6023 AT Budel, vermaak ik de som van € ...”*.

Als uw adres verandert en u graag ons tijdschrift wilt blijven ontvangen, gelieve ons dan uw nieuw adres mee te delen. Hartelijk dank bij voorbaat.

De Salvatoriaanse Hulpactie kan bevriende ontwikkelingshulporganisaties de toestemming geven eenmalig hun steunaanvraag aan u voor te leggen, tenzij u daartegen bezwaar aantekent.

Colofon

Redactie: P. Kris Monnissen
Lay-out: P. Paul Frederix
Foto's: Jozef De Lombaerde

Drukkerij: Tony Boonen, Hamont

Met kerkelijke goedkeuring

Verantwoordelijke uitgever:
Salvatoriaanse Hulpactie
p/a Grootsochoterweg 86
6023 AT Budel-Schoot
of
Postbus 22 08
6020 AE Budel

Stichtingsnummer: KvK 41089016
E-mail: info@salvatorhulp.org
Website: www.salvatorhulp.org
Tel. 0495 494940

Giro nr. 100481
Rabo : 10.95.80.311